

Dr. sc. Zvonimir Radić

ŽIVOTOPIS

Zvonimir Radić diplomirao je na Fakultetu elektrotehnike i računarstva (tada Elektrotehničkom fakultetu) Sveučilišta u Zagrebu na radio-komunikacijama 1960. godine. Doktorirao je na Sveučilištu u Zagrebu 1973. godine na radio-relejnim sustavima. Izvanredno je studirao pravo na Sveučilištu u Zagrebu paralelno s redovitim studijem.

Izabran je na Sveučilištu u Zagrebu za izvanrednog profesora za kolegij Informacijski sustavi 1976. godine odazivajući se osobnom pozivu prof. dr. sc. Vere Johanides, a na Sveučilištu u Rijeci za redovnoga profesora za kolegij Informatika i metode upravljanja (s teorijom općih sustava) 1986. godine, odazivajući se osobnom pozivu akademika Zlatka Winklera. Od 1998. do 2002. godine vodio je Istraživačko središte za inteligentne transportne sustave pri Fakultetu prometnih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, što je dovelo do osnivanja Zavoda za inteligentne transportne sustave na tom fakultetu.

Od 1961. do 1988. godine radio je u Institutu za elektroniku, telekomunikacije i automatizaciju (IETA) na razvoju telekomunikacijskih uređaja i sustava. Vodio je razvojne timove i Znanstveno vijeće IETA. Samostalno je predložio projekt te vodio i dovršio razvoj radio relejnog sustava RP8-24, koji je ušao u proizvodnju. Taj je sustav bio u dugogodišnjoj uspješnoj primjeni u telekomunikacijskim mrežama u Hrvatskoj. Od 1990. godine direktor je institucije ISOT d.o.o., koja je u njegovu vlasništvu i u kojoj je vodio timove stalno zaposlenih i vanjskih suradnika na poslovima stalnog obrazovanja i sustavnog konzaltinga u tehnologiji.

Objavio je: kao autor i prvi koautor – preko stotinu znanstvenih i stručnih radova; kao autor i priređivač – dvanaest knjiga, među kojima je potrebno izdvojiti knjige “Sudbonosna nacionalna tehnologija”, koju je objavila izdavačka kuća Izvori godine 2000. i “Nacionalne vrijednosti u gospodarskom razvoju – Hrvatske nacionalne vrijednosti u europskim integracijama”, koju su objavili Matica hrvatska i Domagojeva zajednica godine 2005.; kao publicist na teme tehnologije u časopisima i novinama – preko šezdeset feljtona i članaka. Sudjelovao je u radu znanstvenim referatima na preko dvadeset i pet međunarodnih i svjetskih znanstvenih kongresa, konferencija i simpozija (Denver, Chicago, Pittsburgh, Washington, Buenos Aires, Toronto, Algier, Cairo, New Delhi, Seoul, Sydney, Wien, Brighton, Muenchen, Geneva, Torino, Madrid, Budapest, San Francisco, Peking, Portorož, Bled, Zagreb, Opatija, Split, Dubrovnik, Cavtat i dr.).

Zahvaljujući Većeslavu Radaušu, dipl. ing. arh., kojega je, nakon Hrvatskoga proljeća, u inženjerskim krugovima obranio od smjene s funkcije predsjednika Saveza inženjera i

tehničara Hrvatske, postao je predsjednik novoosnovanog Savjeta za tehnološki razvoj Saveza inženjera i tehničara, a kasnije i predsjednik tog Saveza – premda nije bio član komunističke partije nego je bio u sukobu s njome. Pokrenuo je još za predsjednikovanja V. Radauša disidentske konferencije o tehnološkom razvoju Hrvatske (I., II. i III.) i niz drugih znanstvenih skupova na slične teme.

Predsjednik je udruge “DOMAGOJEVA ZAJEDNICA – promicanje općenarodnog suglasja o hrvatskim nacionalnim vrijednostima” od 2002. godine. Vodio je zajedno s bliskim suradnicima “I. kongres o nacionalnim vrijednostima” (Zagreb, 2003. godine) i autor je “Prijedloga klasifikacije hrvatskih nacionalnih vrijednosti” kao završnoga kongresnog dokumenta.

Od godine 2004. pročelnik je Odjela za nacionalnu tehnologiju Matice hrvatske u Zagrebu. Na tom je položaju predložio i vodio znanstveno-stručni skup (110 opsežnih pisanih priloga) „More – hrvatsko blago“ godine 2008. Povodom skupa uprava Matice hrvatske suspendirala ga je na zahtjev tajnika Zorislava Lukića, tako da je o svom statusu vodio spor protiv te uprave na Ustavnom sudu Republike Hrvatske. Kada je Ustavni sud odbio suditi, Z. Radić je u Vjesniku 13. veljače 2012. objavio opširni članak pod naslovom „Priprema li Ustavni sud ozakonjivanje protuzakonitosti?“ Istoga dana kada se članak pojavio na kioscima, potpredsjednik SDP-ove vlade Radimir Čačić objavio je na večernjem Dnevniku HRT da se Vjesnik ukida.

Od 1990. vodio je velike systemske projekte – zasnovane na konceptu hrvatskoga tehnološkoga gospodarstva – o hrvatskoj brodogradnji, hrvatskom katastru, gospodarskom dijelu hrvatske državne uprave i hrvatskoj pošti. Svi su ti projekti, premda vrlo uspješni, prekinuti prije njihova završetka neobrazloženom intervencijom državne uprave.

Zagreb, 12. studenoga 2012.